

l'opinió del *DGén.*, després molt repetida, que el fr. *baraque* vingui de l'italià. — 7 Cap reforç no pot dur a aquesta exportació fenícia un mot *pa-ra-ku* que s'ha trobat en els textos micènics, grafia de valor fonètic enterament incert, que podria representar un grec *παράχως* idèntic a l'adjectiu conegut. D'altres en canvi han cregut altres coses (no sé si relacionant amb l'acàdic). De tota manera Lejeune (*Phon. Myc. u. Gr. Anc.*, § 153) en conclusió diu que és un mot de sentit incert. — 8 Cavillava Schuchardt, *Roman. Lehnwörter im Berberischen*, 63, n. 1, si podia ser una variant originàriament barbaresca, tenint en compte que el mot llatí-vulgar per a 'nau petita' ha deixat resposta en els parlars berebers. I contestava que no veia possible superar la dificultat fonètica dins el bereber. Si aquest el combinéssim amb una transmissió mossàrab, després arabitzada, augmentarien les possibilitats, almenys fins al punt de convenir tenir-les en estudi. En aquest sentit mossàrab també es facilitaria l'acudit d'Unterforcher. — 9 És antic de tota manera *Barrachina* municipi del partit judicial de Calamocha (600 hab. i amb documentació medieval si bé recordo), potser també *Barrachina*, -as, nom de tres veïnats més o menys grans en els partits judicials de Mora de Rubielos, Cañete i Jetafe. És insostenible l'etimologia que proposa *AlcM* per a aquest nom (tampoc la crec bona per a Marratxí). — 10 *RForsch.* xxxii, 1914, 894-5. Per a suggestions indefensables de Dozy i Brüch, ja rebutjades suficientment, veure el que vaig dir-ne en el DCEC, nota 4. — 11 En d'altres el futur perfect *tribarakatíns* = «aedificaverint» (Pisani, *Homen. a Tovar*, 1972, p. 386). — 12 Com que els recursos de formació de mots en osc semblen ben imperfectament coneguts, no crec que es pugui assegurar si *tribarakaum* és un mer derivat d'aquesta arrel o bé un compost amb *arx* 'ciutatella' i la seva família, com admet Pok., *IEW* a la p. 66.13. Llavors la *a* entre *r* i *k* fóra per anaptixi, fet freqüent en aqueixos vells parlars itàlics. Pokorny parteix doncs d'un antic **TREBARK-* 'voltar d'un clos fort una casa' («ein Haus einhegen»). Llavors arribaríem més fàcilment a *taravaca* partint d'aqueixa variant antiga *TREBARCA-*. — 13 La segona forma és menys fortament intensiva que la 5.ª, i no fóra inoportuna per a una manera de construir més a la lleugera. — 14 Sens dubte hi ha una arrel així força prolífica, però de sentits completament llunyans, 'fulla', 'amor', 'banya, corn', 'part de la nit'. Només vagament ens hi acostaríem en certes combinacions fraseològiques amb el verb '*alqa* que registra Lane amb el sentit de «the cloud cast down its rain» i d'altres entorn de la idea de 'pluja' o 'nuvolada' (a través d'"aixoplugar" potser?), però el mecanisme de la derivació semàntica i formativa restaria ben obscur. Més probable resta que fos en l'origen un substantiu, no verbal, manllevat d'alguna font lingüística d'Orient.

BARRAL, 'recipient per contenir líquids, vi, aigua o oli', mot comú amb l'occità i evidentment emparentat amb *BARRIL*. □ 1.ª doc.: doc. 1249 de Cotlliure (*RLR* iv, 253).

Està documentat molt sovint des de l'època medieval fins als nostres dies: després del doc. de 1249, el veiem en les *Vides Ross.* («quant fo là vengut on amagà lo *baral* de vi», 79r2, *barrelet* en el ms. B), en Lull (*Meravelles* iv, 238; *Blanquerna* ii, 97.1), en doc. de 1307 (*RLR* iv, 377), en St. Vicent (*Quaresma*, 321.133); Pou (*Thes. Puer.*, 20: «*barral* o *brocal* o *pinta* per tenir vi»); en Torra, Lacavalleria, etc., i avui designa recipients per a líquids de diferents formes i de diferents matèries segons les comarques. En algunes zones del sud (Tortosa, Maestrat, Morella) és 'el porró de vi per beure a galet', i a la zona d'En guera-Canal de Navarrés és també una mena de porró. Apareix també en un inv. aragonès de 1469. En occità també es documenta des del segle XIII (Bartsch, *Chrest.*, 398, 20-1, *Crois. Alb.*, etc.) i el *TdF* dona *barrau*, *barral* (llenguadocià), *barrà* (delfinès) 'baril, petit tonneau de transport muni d'un goulot', amb molts d'usos (*barrau de lachiero*, *barrau meissounié*, etc.), i com a nom d'una mesura de líquids antiga (i, 233).¹ És difícil que *barral* provinguí de *barril* amb canvi del sufix; tenint en compte la seva antiguitat, és més aviat possible que es remunti a un **BARRALE*, format directament damunt l'arrel *BARR-*, de la mateixa manera que *BARRIL* i el gallo-rom. *barrique* (veg. *BARRICADA*).

DERIV.: *Barrala* 'càntir de fusta amb els brocs de llauana i una nansa de ferro' (*DAG*, *DFA.*), com a sinònim de *barral* està documentat per *AlcM*; *barralet* 'barral petit':² «Escudelles i *barralets*», *Spill*, 3071; «tenia cinc mots en cap i un *barrelet* de tunyina, / y una caixa sense cul, que cubertó no tenia», Milà, *Romllo.*, 380.11; *barralet* com a nom d'un joc no determinat apareix en un doc. antic (*AlcM*), i com a nom de planta (*DFA.*, *AlcM*); *barraló*: *Dict. Lacavalleria* duu «*barraló*: amphora»; 'bóta petita per traginar vi': «L'altra mirava 'l *barraló* / de vi si n'hi havia més», Milà, *Romllo.*, 327.9; «Los naturals són poch industriosos, y sols se exercitan en la pesca y tràfich de vins i aguardents, per la qual conducció tenen en el port vint i vuit embarcacions de porte de trescents a xexanta quintars, alguns magatsems per tenir conduhit lo vi en sos *barrelons* y botas», *Maldà, Excursions*, p. 55; 'certa mesura de vi' amb un exemple del segle XVII (*AlcM*); «*barraló* fruyter», inv. masia Cornellà, 1608 (*DAG*); *barraloner* 'qui fa barralons' (Lab. 1839), 'qui porta vi en barralons' (Fabra); *barraler*, -era 'qui beu molt vi' (des de Lab.), 'qui té per ofici revestir barrals de verducs o palla' (documentat a Mallorca, *AlcM*); *barralada* 'barral ple', *barralejar* 'beure excessivament' (*AlcM*).

CPR.: *Barral-buit* 'qui ostenta o fingeix tenir influència' (*Dict. Amengual*). J. G.

¹ Godefroy, *Dict. Anc. Fr.*, p. 576, registra *barrau* en un doc. de 1323 escrit en llatí i, en textos posteriors, *barraut* (doc. de 1373 Neuchâtel), i *barral*